

A photograph of two men, Romke and Jan Baas, in a factory setting. They are both wearing dark blue VDL polo shirts and matching caps. The man on the left has his hand on his hip, and the man on the right has his arm around his shoulder. They are standing in front of industrial machinery, including a control panel with a screen and buttons. The background shows a large industrial facility with metal structures and equipment.

Friese tweeling op de werkvloer

Zeg je VDL dan zeg je familiebedrijf. Niet alleen zitten er veel familieleden in de directie van VDL, ook op de werkvloer lopen heel wat broers, zussen, neven en nichten van elkaar rond. Zo ook de eeneiige tweeling Jan en Romke Baas (54) uit het Friese Sint Annaparochie.

De broers Romke (links) en Jan Baas.

Twee Friese broers die samen bij VDL TIM Hapert werken. Dat is best bijzonder.

Jan: "Twintig jaar geleden ben ik voor de liefde naar Noord-Brabant verhuisd. Mijn vriendin - en inmiddels vrouw - woonde in Hapert en in die regio waren ook meer banen te vinden dan in Friesland. In augustus 2002 ben ik gestart als CNC-operator in de draaiërij. Met een computergestuurde draaibank maak ik onderdelen voor bijvoorbeeld interne transportsystemen - zoals looprollen voor de bagagebanden op het vliegveld - en container-systemen."

Romke: "Ook ik verhuisde in die tijd naar Brabant voor de liefde: voor het zusje van de vriendin van Jan. Ik begon niet bij VDL, maar bij een zeefdrukkerij in Veldhoven. Hier heb ik uiteindelijk zeventien jaar gewerkt. Ondertussen leerde ik natuurlijk ook de collega's van Jan kennen. Ik ging wel eens mee naar feestjes of de barbecues vlak voor de zomervakantie. In 2018 kreeg ik de vraag of ik bij VDL wilde komen werken. Dat zag ik wel zitten. Ik zit inmiddels al 3,5 jaar op de afdeling CNC Horizontaal. Wij bewerken onder andere draagarmen voor de truckindustrie, lasconstructies voor heftrucks en onderdelen voor containeropzetsystemen. Ik ben vooral bezig met machines af te stellen, en mallen en gereedschappen te wisselen."

Waarom is VDL TIM Hapert zo'n fijne werkplek?

Jan: "De afwisseling die het werk mij biedt. Geen dag is hetzelfde. Ook leer ik nog altijd iets nieuws, want de afgelopen twintig jaar zijn de technische ontwikkelingen zo snel gegaan. En de sfeer op de werkvloer is goed. We lachen heel wat af. Ja, ik ga echt nog steeds met plezier naar mijn werk. Anders zou ik hier ook niet meer zijn..."

Romke: "De verantwoordelijkheid die ik heb, vind ik een mooie uitdaging. Ik werk elke dag met machines die erg kostbaar zijn. Een foutje kan het bedrijf direct veel duiten kosten."

Jan: "Dat heb ik 'm op z'n eerste werkdag ook gezegd: als je iets niet weet, vraag om hulp. En ga niet zelf iets bedenken en uitproberen."

Romke: "Gelukkig is het nog altijd goed gegaan. Ik krijg veel vertrouwen vanuit VDL. In die 3,5 jaar dat ik hier zit, heb ik gemerkt dat je snel stappen kunt maken als je maar laat zien dat je graag wil en ook de basiskennis hebt."

En hoe zit het met de collega's. Kunnen ze jullie uit elkaar houden?

Romke: "Ha, inmiddels wel, maar in het begin was het heel lastig. Stond ik aan een machine en kwamen ze verbaasd naar me toe: 'Jan, sta je nu op de horizontale freesafdeling?' Ik ben het mijn hele leven al gewend dat mensen ons door elkaar halen, dus ik hield ze natuurlijk voor de gek. 'Tja, ik moet op meerdere plaatsen inzetbaar zijn', reageerde ik dan. En dan liepen ze weg. Om even later de echte Jan tegen te komen op een andere afdeling. Ze snapten er niets van."

Jan: "Het komt nog steeds voor dat ze ons verwisselen, vooral onze ingeleende collega's. Dan vragen ze of ik naar het gereedschap wil kijken, omdat de machine stilstaat. Romke doet dat namelijk, ik niet. 'Daar begin ik niet aan', reageer ik dan grappend. Je moet hun verbaasde blikken eens zien... Overigens weten veel collega's inmiddels wel wie ik ben en wie Romke. Hij draagt bijna altijd een pet."

Jullie zien elkaar inmiddels 3,5 jaar praktisch iedere dag. En zo te horen hebben jullie het goed naar jullie zin.

Romke: "Ja, het bevalt heel goed. Het leek me vroeger al leuk om de laatste jaren tot aan mijn pensioen bij VDL te werken. Dat gevoel heb ik nog steeds. Ik houd het hier zeker vol."

Jan: "Daar sluit ik me helemaal bij aan. Onze vrouwen zeiden dat ze het nooit zouden kunnen, samen bij één bedrijf werken. Wij wel. Sinds Romke bij ons in het pand zit, ben ik er alleen maar op vooruit gegaan. Vroeger moest ik altijd alleen fietsen, weer of geen weer. Nu fiets ik samen met Romke en als het regent haalt hij mij op met de auto. En in de pauzes kletsen we vaak samen over het weekend, over onze kinderen of bijvoorbeeld voetbal. Mooi toch?"